

1844 var forbeholdt Professoros consistoriales efter deres Anciennitet i Consistorium, staaer nu efter kongelig Resolution af 1ste Septbr. aaben for samtlige ordentlige Professorer efter deres Anciennitet, beregnet efter deres første faste Ansættelse ved Universitetet. En Inddragning af Huusleieportionerne under Gagen maatte for det første medføre, at de to Friboliger, af hvilke i det Ringeste den ene ifølge sin Beliggenhed ikke kan afhændes eller let benyttes paa anden Maade, maatte ansættes til en aarlig Værdi, for hvilken de maatte overtages imod Afgang i Gagen, et Forhold, der let kunde medføre Vanskeligheder under Huusleiens Stigen og Falden. Dernæst maatte den de nuværende Bestidere af Huusleieportioner ifølge de ældre Bestemmelser og det seneste conclusum consistorii af 1847 tilkommende Ret til Naadensaar afløses ved en særlig Erstatning. Men tillige blev et andet Forhold at ordne, der er mere forviklet. Foruden Friboligerne og Huusleieportionerne er der nemlig med nogle Professorater forbunden en Embedsbolig, der er anseet nødvendig for Embedets Baretagelse, navnlig for Tilsynet med og stadig Benyttelse af den til Professoratet hørende Samling eller Anstalt, og hvis Brug da tillige indeholder et Vederlag for det særlige Arbejde, som Tilsyn eller anden Virksomhed paalægger vedkommende Professor udenfor hans egentlige Lærervirksomhed, skøndt flere Museumsforstandere, og navnlig Forstanderen af det særdeles Omsorg krævende zootomisk-physiologiske Museum, ikke have et saadant Vederlag for denne deres særlige Virksomhed. Saadanne Boliger have Professorerne i Mineralogie og Zoologie ved Museerne, Professoren i Botanik ved den botaniske Have, Professoren i ars obstetricia i Fødselsstiftelsen, Professoren i Chemie vil faae en saadan Bolig ved det under Bygning værende chemiske Laboratorium, og til samme Klasse hører i det væsentlige Boligen i det forrige chirurgiske Academie, der kun kan benyttes af en Mediciner, som tildeels har Tilsyn med Samlingerne i Bygningen. Der bestaaer nu den Regel, at den Professor, der har en af disse Embedsboliger, eller endog ved en Embedsstillig udenfor Universitetet eller uden Forbindelse

med hans Professorat kommer i Besiddelse af Fribolig, saasom som Overkirurg ved Frederiks Hospital eller som Provst paa Regentens, ikke deeltager i Agangen til Huusleieportionerne eller de to almindelige Professor-Friboliger, en Indretning, hvorefter paa den ene Side Værdien af de særlige Embedsboliger noget forringes (idet den fra det Dieblik af, da Bestideren ellers vilde have havt Huusleie, indskrænker sig til hvad Boligen muligens kan ansees mere værd end 400 Rd. aarlig), og paa den anden Side Agangen til Huusleie udvides for de øvrige Professorer. Herved bliver baade Beregningen af den Erstatning, der ved en Gageforhøielse skulde gives for Huusleieportionerne og de almindelige Friboliger, vanskeliggere, og der vilde tillige i Tilfælde af en saadan Forandring blive Spørgsmaal om en nærmere Burdering og Begrænsning af det Emolument, som de særlige Embedsboliger yde. Til disse Vanskeligheder ved en Forandring kommer, at det kan have sin Nytte, at der ved Siden af den firkte Dyrkning i Gagen med mindre Beløb (200 Rd.) haves en ifølge den almindelige Anciennetetsregel dog ikke særdeles tilfældig Udbygning til en noget betydeligere Forøgelse i Professorernes Indtægt ved fremrykkende Alder, hvor Omsorgen for Familien, s. Ex. for tilværende Børn, kræver større Udgift. Denne af Gagetrinnet uafhængige Afgang til en Indtægt kan endog faa i en vis Art af Tilfælde noget bøde paa et andet Misforhold. Naar nemlig en Mand først efter længere Tids fast Ansættelse som extraordinair Docent, opnaaer Ansættelse i normeret Plads, vil han derved, saafremt han ikke kan hjælpes ved personligt Tillæg, hvilket ikke kan ventes at ville skee altid eller i fuldt Maal, have mindre gode Gagevilkkaar i Forhold til sin Alder; derimod vil han tidligere opnaae Huusleie, fordi Agangen hertil ifølge Resolution 1ste September 1850 regnes ikke fra hans Udnævnelse til Professor, men fra hans første faste Ansættelse ved Universitetet. Professor Bungen, der blev Lektor 1844, men først i 1853 Professor i normeret Plads, vil saaledes, naar han fratræder Overlæge-Embedet paa Frederiks Hospital, med Hensyn til Huusleieportion have Anciennitet foran 10 af sine